
een aangename onderbreking van een lange ziekenhuisdag. Aan christelijke zijde was de inzet onveranderd: anderen te laten zien wie Jezus was. Gezongen werd in Ivriet. Vrije middagen gebruikte Pekel graag om met haar vriendin Gussie Steller de omgeving in te trekken:

De Bijbel leeft als je door Kana en Nazareth gaat, de Thabor ziet liggen, de vlakke van Jizreël en de Karmel. Wat vallen de tijden weg en hoe zie je in de geest de Heer er door gaan.¹⁹

'Communauté évangélique de langue hébraïque en Terre d'Israël'
Isaac da Costa had zoals gezegd gehoopt dat joden zich bij de Nederlandse Hervormde Kerk zouden voegen, en zouden gaan bijdragen aan de revitalisering daarvan. Grolle had die stap altijd van harte aangemoedigd. Onder de toetreders bevonden zich mensen die predikant werden, zoals de in Tiberias prekende Israël Tabaksblatt (1902-1992) en Max Enker (1913-1983). Gemakkelijk kregen ze het niet. Hun doop betekende *de facto* dat zij waren afgesneden van de hoofdstroom van het jodendom. Dat werd hun als 'missionarissen' harder onder de neus gewreven dan een verpleegkundige als zuster Pekel. Wie willens en wetens was overgegaan tot een ander geloof viel buiten de bepalingen van de Wet op de Terugkeer, die elke andere jood de mogelijkheid van immigratie naar Israël en het staatsburgerschap bood. Samen met de maffioso Meyer Lanski in Chicago behoorden de 'geschmadden' tot de weinigen die hiervan waren uitgesloten.

Wat viel daaraan te doen? Grolle hield zich op de hoogte van plannen voor een gemeente van messiasbelijdende joden in Israël, met als voertaal het Ivriet. Zijn voorkeur ging echter uit naar het voorstel van de International Hebrew Christian Alliance (IHCA): een 'indigeneous Church' in Israël, bestaand uit zowel niet-joodse als joodse leden en in nauw verband met orthodoxe protestanten elders ter wereld?²⁰ Zonder dat verband werd gevreesd voor isolement: een positie tussen kerk en synagoge in, en in geen van beide thuis.²¹ De Fransman Claude Muller-Duvernoy, die zich van zending tot christen-zionist ontpopt had, bepleitte daarentegen het eerste model:

Cette jeune communauté doit lutter pour son existence sur deux fronts: le front de l'hostilité orthodoxe israélienne, qui considère toute conversion à Jésus comme la trahison par excellence, et le front de l'hostilité 'chrétienne' (missions sectaires le plus souvent), qui ne voit en cette communauté qu'un danger judaïsant pour l'Église.²²

¹⁹ A. Pekel aan J.H. Grolle, Tiberias 12 maart en 28 oktober 1955, in: LDC KEI inv.nr. 281.

²⁰ *The International Hebrew Christian Alliance. What it is and what it does*, Londen 1953, 13.

²¹ S. Schoon, *Christelijke presentie in de Joodse staat*, Kampen 1983, 90-91.

²² Claude Muller-Duvernoy, 'À la communauté évangélique de langue hébraïque en Terre d'Israël', in: *La vie Protestante*, 7 december 1956.